

מאורייתון

העיתון של מאור – גיליון מספר 4

נובמבר 2017

דבר הארכת

סימני תחילת החורף באוויר, הזזנו את מחוגי השעון שעה לאחור, השעון שעון חורף והלילות ארוכים וקרירים, הימים קצרים יותר, עלי הרקפות מבצבצים בכל מקום, גשם ירד באזורינו ומזג האוויר נוח יותר.

לאחר תקופת החגים הארוכה יש אווירה של שגרה מסוימת מסגרות החינוך נכנסו לעבודה רציפה, ילדים השתלבו בחוגים השונים, תנועות הנוער החלו פעילותן, המבוגרים חזרו לפעילות ענפה במילוא ובמושב החלו לפעול הגננים ואנשי התחזוקה בצורה רציפה ויעילה.

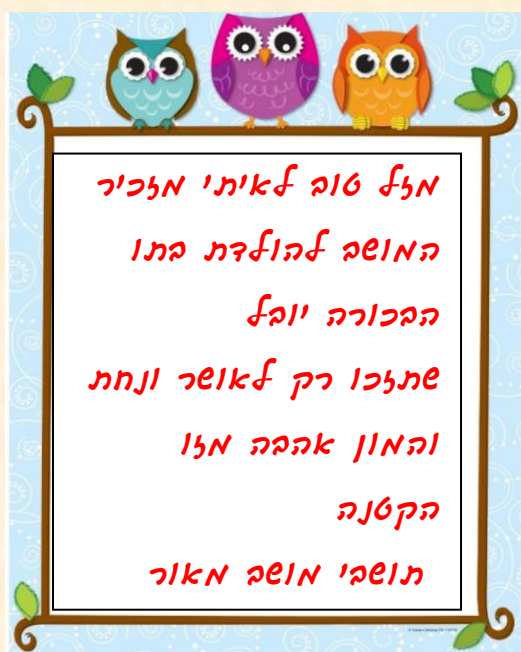
שגרה היא דבר שמייצר מסגרת ושקט מסוים, אך לעיתים היא יכולה להכניס אותנו לחוסר יצירתיות ולשקיעה מסוימת ברגיל ובמוכר... אז בואו בכל זאת נחכה ליציאה הבאה מהשגרה כדי שזו תשאיר אותנו ערניים ופעילים.

במאוריתון הפעם:

- משולחנו של הוועד – אלדר, יו"ר הוועד
- פינה משפטית - על כלבים - עו"ד סימה ברקוביץ'
- סיפורה של משפחה - משפחת אקרמן
- סיפורו של עסק – עינת כהן גילה - רוקחת נשיות
- פינת המתכון - עוגה כושית וסיפור בצידה - ויוי וייץ

נשמח לתגובות, הערות והארות

מוזמנים לכתוב לנו: 1954maor@gmail.com

fielen הוועד המקומי

להלן פירוט הנושאים בהם עסק ועד מאור בחודש האחרון

- אושר פינוי המזבלה בעלות לא מבוטלת של כמה עשרות אלפי שקלים.
 - אושרה סלילה במחלוטה של הדרך הדרומית לשער המושב.
 - לאחר שהגיע יועץ קרקע לבדיקה של מגרש הטניס נקבע כי יש לבנות את המגרש מחדש, בעזרת תרומה נדיבה של תושב המקום, השתתפות הוועד והשתתפות המועצה יבנה המגרש באופן תקין – הצפי קיץ 2018.
 - אושר תקציב לריהוט המחלבה כך שהמקום ישמש היטב אוכלוסיות מגוונות, מבוגרים, נוער וכ"ו.. התקציב אושר בעזרת תרומה נדיבה של איגוד הסופטבול בישראל.
 - אושרה התקנת שלט אלקטרוני בכניסה למושב, מטרת השלט העברת אינפורמציה שוטפת כך שנהיה כולנו מעודכנים בקורה במושב.
 - למרות אישור משרד התחבורה להעברת האוטובוסים של חברת קווים מכביש 8 לחזרה דרך רחוב גבעת הפרחים העניין מתעכב בשל בירוקרטיה עצמית של משרד התחבורה, אנו עושים הכל על מנת לזרז את התהליך.
 - תיכנן חניית הגנים נמצא בשלבי האחרונים וברגע שיאושר נוכל להתחיל ולסיים את בניית החניה.
- מזה כשנה מתקיימים צוותי היגוי בתחומים שונים (תכנון, תקציב, חינוך ועוד..) אותם מובילה טובי מחברת אשר יחד עם הוועד ועם תושבים מתנדבים מהמושב. מטרת צוותי ההיגוי הינה להמציא תוכנית אב מסודרת למושב. במהלך חנוכה מתוכנן כנס תושבים (תאריך ימסר בהקדם) בו יוצגו תוצרי וועדות ההיגוי השונות. בכנס נקרא כולנו להגיע ולהשפיע כך שהתוצרים שיוצגו אכן יקרמו עור וגידים. שימו לבכם לפרסומים ובואו להיות חלק מהעשייה של כולנו למען מקום מגורינו.
- לצערנו הרב מאוד אנשים עדיין בוחרים לזרוק פסולת גושית בפינות הגזם ובצידי הדרכים לאורך כל החודש דבר הגורם למושב לא נקי, בבקשה שימו לב לתאריכים בהם ניתן להוציא גזם - אחת לשבועיים, ולתאריכים בהם ניתן להוציא פסולת גושית – אחת לחודש.
- רשם: אלדר לחמי, יו"ר ועד מושב מאור**

הפינה המשפטית - כלבים

עו"ד סימה ברקוביץ

שמעון נהג ברכבו כשברכב גם כלב הזאב שלו. כשהגיע שמעון ליעדו פתח את דלת המכונית, כלבו של שמעון זינק מהרכב ותקף את כלבה של מרים אשר היה מוחזק על ידי מרים ברצועת הולכה. במהלך ניסיונה של מרים להפריד בין הכלבים, ננשכה מרים על ידי כלבו של שמעון. מרים נלקחה לבית חולים, שם תפרו את רגלה במספר תפרים. כנגד שמעון הוגש כתב אישום פלילי בגין החזקת כלב ללא רצועת הולכה ברשות הרבים. בית המשפט הפלילי פסק לשמעון 100 שעות עבודות שירות למען הציבור. בנוסף, מרים הגישה תביעה כספית כנגד שמעון לפצותה על נזקיה, ובית המשפט חייב את שמעון בתשלום כספי בגין נזקי מרים בסך 50,000 ₪.

רבים רואים בחיבור החברתי בין האדם והכלב קשר ייחודי, בשל רגישותו למסרים אנושיים. חיי הכלבים עם בני האדם הקנו להם את הכינוי "חברו הטוב ביותר של האדם".

החיים באזור הכפרי, מאפשרים לרוב, לאוהבי הכלבים לגדל את כלביהם בתנאים טובים יותר מאשר אוהבי הכלבים העירוניים. ישנם בעלי כלבים הסוברים כי החיים במגזר הכפרי מאפשרים להם לתת לכלביהם להסתובב חופשי. חשוב לזכור כי חופש הניתן לכלב יכול להוות פגיעה בתושבים.

תופעת הכלבים המשוטטים הינה קשה. הכלבים המשוטטים נחשבים גורם שעלול להביא להתפשטות הכלבת, זאת בהשוואה לכלבים שנמצאים בבית או בחצר ויוצאים לטייל אך ורק בליווי בעליהם. לכן המדיניות (של רשות הטבע והגנים) היא להקטין את מספרם באמצעות ירי או שימוש ברעל. רשות הטבע והגנים רואה בכלבים איום משמעותי על אוכלוסיות של חיות בר שאותן הם טורפים.

הצעות לטיפול בכלבים המשוטטים בדרך של סירוס ועיקור נדחו על ידי השירותים הווטרינרים במשרד החקלאות משיקולי הגנה על בריאות הציבור ובריאות בעלי החיים. הן בשל חוסר הגנה מספקת מכלבת והן כי גם כלבים מסורסים/מעוקרים עדיין עלולים לתקוף עוברי אורח ובע"ח, לכן אין בפתרון זה בכדי להפחית את הסיכון לציבור ולבעלי החיים. יתרה מכך, החוק הישראלי אינו מאפשר שוטטות כלבים, כלב חייב להיות משוייך לבעליו. החוק שנועד להסדיר את החזקתם של כלבים בישראל הוא **חוק להסדרת הפיקוח על כלבים** משנת 2002. החוק קובע כי כל כלב שגילו מעל לשלושה

חודשים חייב ברישיון. הרישיון יינתן לאחר תשלום אגרה, חיסון כנגד כלבת וסימון הכלב באמצעות שבב אלקטרוני תת - עורי.

המחזיק כלב חייב לשמור עליו בחצרו. יש לסמן את החצר ב שלט "זהירות כלב". במידה והכלב יוצא לרשות הרבים, הכלב חייב להיות מוחזק ברצועת הולכה בידי אדם שיכול לשלוט עליו. לכלבים המוגדרים כמסוכנים, קיימת הגבלת רצועה לשני מטר והם מחויבים במחסום על פיהם. אם לכלב אין רישיון בר תוקף או שהכלב מוחזק שלא על פי התקנות, רשאי הווטרין העירוני או מפקח לתפוס את הכלב ולהעבירו למכלאת הרשות. המחזיק כלב ללא רישיון בר תוקף או המאפשר יציאתו של כלב מחוץ לחצרו דינו ששה חודשי מאסר.

כלב מסוכן מוגדר כלב שגילו מעל שלושה חודשים שנשך ונשיכתו גרמה לחבלה, או כלב מזן מסוכן. מכאן כי גם כלב פודל, לדוגמא, אשר נשך אדם יכול להיחשב לכלב מסוכן. על החזקת כלב מסוכן יש שורה של הגבלות, ובהן: 1. החזקתו מותרת רק בידי בני 18 ומעלה 2. החזקתו ברשות הפרט חייבת להיות באופן שלא יוכל לצאת מהמתחם הסגור, תוך הצבת שלטי אזהרה, ושימת **מחסום לפה** בכל מקרה שיש בסביבה אדם מתחת לגיל 16.

על פי פקודת הכלבת יש להסגיר למכלאת הרשות (הסגר) כל כלב שנחשד בנשיכה. רשויות הבריאות מונחות לדווח על כל אירוע מסוג זה ללשכת הבריאות בנפה.

לצערנו קיימת תופעה של עשיית דין עצמי כאשר ישנם אנשים, שמרעילים כלבים במקום לפעול במסגרת החוק ולפנות למשטרה, לרשות המקומית, לווטרין המחוזי. קיימת דאגה רבה בקרב השירות הווטרין ממקרים כאלה של הרעלות בעלי חיים. הרעלות כאלה הן הרעלות קשות וגורמות לסבל רב ומוות של בעלי חיים. **כאשר מפוזר רעל ברחבי מתחם מגורים, הרעל הזה יכול להגיע גם לפיותיהם של ילדים ולגרום להם לנזק רב ובלתי הפיך.**

- המידע המוצג במאמר זה הנו מידע כללי בלבד, איננו מהווה תחליף ליעוץ משפטי פרטני, אין בו כדי להוות ייעוץ ו/ או חוות דעת משפטית. המחבר אינו נושא באחריות כלשהי כלפי הקוראים, ואלה נדרשים לקבל חוות דעת מקצועית לפני כל פעולה ולא להסתמך את האמור לעיל.

עינת כהן גילה בעלת העסק "רוקחת נשיות" היא אישה המשדרת אופטימיות ונעימות ללא גבול.

החלטתי לבדוק מיהי עינת ומי משפחתה לפני שאכיר את העסק המיוחד שלה.

עינת נולדה בחוף השנהב - כן כן, באפריקה הרחוקה שם אביה תכנן ובנה כמהנדס בסולל בונה את כבישי הארץ המעניינת הזו ושם התגוררה יחד עם משפחתה עד גיל 8, אז חזרו לארץ והתיישבו בקרית ביאליק. עינת זוכרת את החיים באפריקה כחוויה עוצמתית ומעצבת. ההמשך היה שגרתי יותר, בי"ס, צבא ולאחר הצבא לימודי הוראת חינוך מיוחד במכללת גורדון. במסגרת הסטאג' עבדה עינת עם ילדים לקויי ראייה ועוורים וכך מצאה את עצמה במשך 9 שנים עוברת מבי"ס לבי"ס כמורה נודדת לילדים לקויי ראייה.

עינת נישאה למעוז ולהם 3 ילדים: נעמי, רועי ויערי. לשאלתי אם יש משמעות לאות עין שנמצאת בכל שמותיהם ענתה לי עינת: "רצינו שבכל השמות תהייה עין טובה ושנשמור עליה..." טוב, הגיע הרגע לצלול לעסק הנוכחי של עינת - הרי לשם כך הגעתי.

מספרת עינת: "עם לידת בתי הבכורה נעמי, היום בת 12 הרגשתי שאני רוצה דברים מעבר למה שאני עושה, היה לי ברור שאני הולכת ללמוד משהו שקשור ללידה. אמנם חזרתי להוראה, אך לפרק זמן קצר והתחלתי תוך כדי לתכנן את השבתון בו למדתי קורס שנקרא: הריון, לידה אמא ותינוק, במכללת מהות והשאר היסטוריה..."

תוך כדי השיחה ביננו נזכרת עינת שבאחת מתחנות חייה עוד בזמן ההוראה הלכה למישהי – "סוג של מכשפה" - כך קראה לה והיא בין היתר אמרה לה – "את תעבדי עם נשים". אז לא דווקא האמירה הזו הובילה את עינת אך בהחלט נתנה חיזוק אח"כ לתחושותיה והרגשותיה.

מזה 9 שנים עובדת עינת כדולה.

דולה- היא מילה ביוונית שמשמעותה אישה שעוזרת לאישה, כפי שהיה נהוג פעם ועדיין נהוג במקומות ובשבטים מסויימים,

כאשר אישה הייתה יולדת, חוץ מהמיילדת, נשות הכפר היו באות לעזור לה.

מושג הדולה קיים בעולם המערבי כבר 20 שנה וגם בישראל.

לשאלתי מה בעצם היא עושה כדולה? סיפרה לי עינת שהיא מכינה זוגות ללידה בביתה (2 פגישות), מלווה אותם ללידה, נמצאת אתם לכל אורך הלידה ונפגשת אתם לאחר הלידה להדרכה ראשונית (פגישה אחת). על פי ראות עיניה של עינת יש ערך מוסף לליווי של דולה המתבטא בכך שליוולדת יש את הזכות לבחור, אישה הבאה לבדה לחדר לידה מקבלת בדר"כ את דעתה או עצתה של המיילדת, הימצאות של דולה שמכירה את היוולדת עוזרת לה לבחור בצורה יותר שקולה ונכונה לה איך תראה הלידה

ניסיתי להבין איך מקבלות המילדות את הדולה? עינת תמיד מרגישה שהיא רצוייה בחדר הלידה והשיח שלה בדרך כלל הוא עם היוולדת או בן זוגה.

מיהן הפונות אליך? יש איפיון מסוים לנשים שנעזרות בדולה?

"אין איפיון מסוים" אמרה עינת "מיולדות שנקרא להן רוחניות עד בכירה בבנק, מאמהות לילד ראשון ועד דווקא כאלו שזה להן ילד שני או שלישי, מזוגות ועד חד הוריות, כל המגוון וזה מה שמעניין ומיוחד".

בקשתי מעינת סיפור יוצא דופן, מעניין, בהתחלה אמרה "כולם הם כאלה".... ובכל זאת.... :

" ביום גשום אחד בהיותי בתחנת רכבת, מתקשרת אלי בחורה מספרת שקבלה את השם שלי מיולדת שליוויתי ושסיפרה לה שהייתה לה לידה מדהימה ואני לא מבינה איך זה יכול להיות... לשאלתי אם זו לידה ראשונה שלה ענתה "אני בהריון רביעי עם ילד אחד בבית..." לרגע שתקתי וכשהתעשתתי קבענו פגישה. בפגישה סיפרה לי על החששות שלה בעקבות האירועים הקודמים שעברה ועל רצונה שהפעם זה יהיה אחרת. למרות שהיא גרה ברחובות הסכמתי בשמחה ללוות אותה. באחד הלילות היא התקשרה אלי שיש לה ירידת מים, נסעתי במהירות לחדר הלידה בבית החולים ברחובות, כשנפגשתי אתה הספיקה לומר לי "חיכיתי לך" לחצה 2 לחיצות והתינוקת – מתן, יצאה לאוויר העולם בלידה מדהימה. כן יש לידות מדהימות, הסיפוק שלי היה אדיר. עד היום אני בקשר אתה ועברו מאז הרבה שנים".

אכן סיפור מרגש אני אומרת לעינת ומבקשת שתספר לי איך הגיעה לתחום הרוקחות של מוצרים טבעיים כי הרי גם בזה היא עוסקת.

"האמת" אומרת עינת " בשלתי את זה כבר בלימודי הדולה בהם הייתה בין היתר גם נגיעה לארומתרפיה, טיפול בעזרת ריח. התחום מאוד תפס ועניין אותי וגם מאוד התחבר לי לחדר לידה ולשימוש בחומרים טבעיים אצל יולדות.

המוצרים שאני רוקחת הם 100% חמרים טבעיים נוגעים בגוף ובנשמה וזה מה שהיה לי חשוב והתחבר טוב לעיסוקי כדולה. החמרים הם גם לטיפוח וגם לטיפול.

לשאלתי האם היא מרוצה מהשינוי אותו עשתה לפני 12 שנה עם לידת בתה נעמי? עונה לי עינת:

"אני מאוד מרוצה, ויודעת שאני במקום הנכון אם כי לא אמרתי את המילה האחרונה, עדיין מתלבטת בין המון תחומים, אך דבר אחד יודעת בוודאות- רוצה להיות בשביל נשים!"

בקשתי משפט אחרון...

"בכל גיל אפשר לחלום, חשוב לא להשאיר את החלומות במגירה.".....

לא סתם אמרתי בתחילת הכתבה הרבה אופטימיות משדרת עינת. **ראיינה, רשמה והביאה לדפוס רותי מנטל**

פִּינַת הַמַּתְכוּן

אנו שמחים לפתוח מדור חדש בו נפרסם מתכון וסיפור, על מנת שהמדור ימשיך ויתקיים אנו קוראים לאנשי מאור היקרים לשתף אותנו במתכונים הטעימים ולא פחות חשוב - בלויית סיפורו של המתכון.

והפעם - עוגה כושית או המתכון של הגננת שולה

נכון, לכאורה השם אינו "פוליטיקלי קורקט" אך היות וזה שם ולא כינוי והיות ויש לי הרבה כבוד ואהבה לעוגה זו, איני רואה פגם בשימור שמה המקורי. **את המתכון והסיפור רשמתי מפי אמא שלי.**

את העוגה הזו הכרתי לראשונה לפני עשרות שנים, עת הייתי ילדה כבת שלוש, בגן הילדים במושב בו נולדתי וגדלתי. אפתה אותה הגננת שולה, גננת שהיתה אהובה עלי (ועל כל הילדים) בצורה יוצאת דופן. שולה עברה עימנו גם לבית הספר היסודי והייתה מורתי עד לכיתה ג', דומני. לימים, גם הייתי מורה בבית הספר בו לימדה שולה וביחד עשינו פרוייקטים נפלאים (ואז היא גם לימדה אותי להכין מרקים נפלאים...). נחזור לעוגה הכושית: כשראו האמהות עד כמה אהבנו את העוגה ביקשו וקיבלו משולה את

המתכון. מאז, העוגה הזו היתה על שולחננו בכל יום שישי, בכל החגים (פרט לפסח), בכל חגיגה מרובת משתתפים, במסיבות ימי הולדת שלי ושל ארבעת אחי ואפילו של ילדנו שלנו, שנערכו בבית, בגן או בבית הספר ותמיד נחלה הצלחה מרובה ונאכלה עד תומה.

אז בבקשה:

החומרים הדרושים:

2 כוסות סוכר (אפשר לנסות להפחית קצת, לטובת הבריאות).

2 כפות גדושות קקאו.

1 פוס חלב ועוד 8 כפות חלב.

1.5 חבילות מרגרינה (כיום נעדיף שומן בריא יותר כחמאה, שמן וכד')

4 ביצים.

1-2 כפות רום (או ליקר או יין וכד' הסוג והכמות - לפי הטעם).

2 כוסות קמח תופח.

200 גר' שוקולד לבישול או שוקולד רגיל (חלב או מריר לפי הטעם).

אופן ההכנה:

מרתיחים בסיר (גדול) תוך ערבוב בכף עץ לקבלת בלילה חלקה: סוכר, קקאו, פוס חלב, חב' מרגרינה (או כמות מקבילה של שומן אחר).

מקררים תוך ערבוב למניעת קרום. לאחר שהתקרר מוסיפים: חלמונים (את החלבונים מפרידים ומקציפים לקצף יציב), רום וקמח תופח ומערבבים עד לקבלת בלילה אחידה ואז מקפלים פנימה בזהירות את הקצף מ 4 החלבונים.

אופים בתבנית רגילה (אמא שלי אפתה בתבנית 33X23) בחום בינוני (170 - 180) כ - 40 - 45 דקות או עד שקיסם במרכז העוגה יוצא נקי.

ציפוי: להמיס על אדים (בן מארי) שוקולד, 8 כפות חלב, 1/2 חבילה מרגרינה ולצפות מיד.

בהצלחה ובתיאבון!

כתבה, מסרה, רשמה ושיתפה ויזי ויץ

וגם אפתה.....

סיפורי משפחת אקרמן

חנוך ואסתר אקרמן, נוצרים ילידי גרמניה מתגוררים במושב מאור מזה 3.5 שנים ובישראל מזה 13 שנה. "נועדנו להיות בישראל" אומרים בני הזוג העוסקים בעזרה יומיומית לניצולי שואה. שליחות חיהם הינה לסייע לניצולי שואה בעצמם ובעזרת מתנדבים מגרמניה. הם מגיעים אל הניצולים ומסייעים להם בעיקר בשיפוץ ותיחזוק הבתים בהם הם מתגוררים אך גם בעצם היותם אוזן קשבת לסיפוריהם.

"זה נס גדול עבורנו שניצולי שואה פותחים את הדלת לנו, לגרמנים, זה בלב שלנו לעזור לאנשים האלו ויש הרבה מאוד מה לעשות." אומר חנוך בראיון ששודר בערוץ 2 לפני כחצי שנה זהו הקישור לראיון המרתק :

<https://www.facebook.com/MorningNews.Keshet/video/s/1256258331109770>

ובכל זאת - בואו ונתחיל מההתחלה:

חנוך ואסתר נולדו שניהם בגרמניה, הוריהם נימנו על קהילת בית אל, קהילה גרמנית פרו ישראלית שקשרה נפשה ביהודים ובישראל ולהם קהילה פורחת בזיכרון יעקב.

חנוך ואסתר שהתחנכו על עקרונות הקהילה אומרים בלי לחשוב בכלל "אנחנו שיכים לכאן" וכשארזו את מטלטליהם ובאו לגור בארץ ישראל בידיעה שנועדו להיות בישראל לא השאירו שום דבר בגרמניה, מכולה שלמה הביאו איתם לפני 13 שנה.

לחנוך ואסתר 6 ילדים, הם התחתנו עוד בגרמניה שם נולדו שני הגדולים, ב 2003 עלו והצטרפו אל קהילת בית אל בזיכרון יעקב, ארבעת הילדים הקטנים כבר נולדו כאן בישראל. לקהילת בית אל קשר ארוך שנים לישראל וליהודים אך חנוך ואסתר הרגישו שברצונם לתרום באופן שונה לישראל ועברו להתגורר במושב מאור.

משפחת אקרמן נמצאת בקשר ישיר עם מספר אירגונים פרו ישראלים בגרמניה שהדומיננטים שבהם הינם: "תיבת אלנדורף" ואירגון "יד לחיים" – יידי ישראל מסקסוניה שבגרמניה. דרך ארגונים אלו מגיעים קבוצות של גרמנים לפרק זמן של כשבועיים ימים להתנדב ולעזור לניצולי שואה ברחבי הארץ. חנוך ואסתר אחראיים על הקבוצות המגיעות לאזורינו ועיקר התנדבותם בעיר חדרה. בחדרה מועדון פעיל של ניצולי שואה וחנוך ואסתר הינם בני בית במקום. אחת לשבוע מקיימים בני הזוג "מועדון שיחה" בקפה אירופה בחדרה לניצולי השואה. הם מקפידים לבקר ולשמור על קשר עם האנשים ומסייעים להם בכל דרך שניתן להעלות על הדעת.

לבני הזוג 6 ילדים שגם הם חלק ממארג ההתנדבות והעשייה היומיומיים של הוריהם: בן ויאן התאומים בני השש שעלו לכיתה א' בבית הספר רעות השנה.

ליאונה בת ה 9 שלומדת בכיתה ד' בבית הספר ניצני רעות. דנאל בן ה 13 לומד בכיתה ח' בבית הספר גוונים, דורון הלומד בכיתה י' בבית הספר גוונים ואליענה בת ה 19 שסיימה את גוונים לפני חצי שנה וביקשה להתגייס אך משהצבא לא קיבל את בקשתה להתנדב ולהתגייס שמה פעמיה לגרמניה ולומדת לתואר אחות מילדת.

חנוך ואסתר אנשים מסבירי פנים ומאירי עינים וההתלהבות ניכרת כשהם מדברים על שליחותם לעזור לניצולי שואה. למרות הקשיים שמערימה עליהם המדינה, הם אינם מאבדים לרגע אחד את רצונם להמשיך כל עוד יוכלו ומבחינתם כל חיהם בשליחות זו. אחת הבעיות בהן נתקל הזוג היא שמדינת ישראל אינה מכירה ברישיון הנהיגה הגרמני שבידי אסתר ואיפשרה לה שנה אחת של נהיגה בארץ ונכון להיום אסתר אינה רשאית לנהוג – אנו קוראים לקוראי מאוריתון אם יש בידיכם לעזור בנושא זה לאנשים מופלאים אלן – תבורכו.

בני הזוג שוכרים בית במאור ואת בית האגודה לאירוח המתנדבים שמגיעים. הם מקפידים לטפח את איזור בית האגודה וביקשו שנפרסם כי כל משלחת שמגיעה שותלת עץ כשהמטרה הקמת בוסתן מאחורי בית האגודה לרווחת תושבי מאור, הם מוסיפים ומעלים רעיון לביצוע פרויקט יחד עם תושבי המושב לשיפור חזות האזור המרכזי בו עובר נחל מאור, משהו שיעשה בעבודה משותפת.

ניתן להמשיך ולמלא דפים שלמים על עשייתם ותרומתם של משפחת אקרמן לניצולי השואה, ליהודים ולמדינת ישראל. אנשים ענווים, אוהבים ועדינים אלו מאפשרים לכולנו להמשיך ולהאמין כי העולם סביבנו טוב הוא ובו הרבה אנשים טובים.

ראיינו: איתן וסיגל פריץ

רשמה: סיגל פריץ

מָאָרִיתוֹן

נובמבר 2017

